

Ejer- og Lejerorganisationerne samlet indstille et Forslag til Vedtagelse. Og endelig har denne Lovgivning gentagne Gange været fremme til Rettens Afgørelse; i det Øjeblik, den var grundlovsstridig, maatte den selvfølgelig være afvist af Retten. Jeg mener derfor, at vi alle her i Tinget har Krav paa at faa at vide, om det ærede Medlem Hr. Kragh virkelig mener, at Ejendomsretten er gaaet for nær i dette eller noget af de tidligere Lovforslag.

Det ærede Medlem Hr. Simonsens Foredrag om Huslejeloven var jo en stor Mærkværdighed. Først er den højtærede Minister gennem dette Lovforslags Forelæggelse optraadt som en Slags Ekspeditionschef for Københavns Kommunalbestyrelse. Og efter at denne Ekspeditionschef har spillet sin Rolle, optræder det ærede Medlem Hr. Simonsen som en Slags Ekspeditionssekretær og fortæller Rigsdagen, at her foreligger et Lovforslag, som han slet ikke vil beskæftige sig med, det kan enhver læse, det staar tydeligt og godt i den Bog, vi har faaet sammen med Lovforslaget. Men da nu det ærede Medlem ikke kunde komme ind paa at fortælle noget om dette udmærkede Lovforslag, skulde han selvfølgelig — jeg skal finde et parlamentarisk Udtryk, det har jeg lidt svært ved — beskæftige sig med det konservative Folkeparti. Han siger ganske roligt, at naar dette Lovforslag er blevet forelagt i denne Form og med den historiske Baggrund, det har, saa maa det være Minimum af Lejerbeskyttelse overfor samtlige Lejere i Kongeriget. Jeg ved ikke, hvorledes man skal stemple en saadan Udtalelse, eftersom alle de Boliglove, der er blevet gennemført her, med ganske faa Undtagelser er gennemført ved enstemmig Beslutning af alle de forskellige Partier indenfor Rigsdagen, og det mærkelige var jo, at den eneste Paragraf, som det ærede Medlem Hr. Simonsen i højere Grad kastede sig over, var § 17, der havde forvoldt ham en særlig Glæde. Naar man nu har hørt, hvorledes det ærede Medlem Hr. Simonsen hidtil er optraadt som Lejernes Repræsentant, er det mærkeligt at se, at det eneste Sted, hvor han er Ejer, nemlig som Medlem af en Kommunalbestyrelse, dér folder han Hænderne og glæder sig over, at paa dette Felt skal Lejerne ikke beskyttes, nej, dér skal Ejerne, de stedlige Kommunalbestyrelser, nok selv bestemme Taksterne, Priserne. En saadan Inkonsekvens i det ærede Medlem Hr. Simonsens Lejerinteresser tager sig jo højst mærkværdigt ud.

En stor Del af det ærede Medlem Hr. Kraghs Foredrag var en Undersøgelse af de

forskellige Byggepriser, og det er selvfølgelig et Spørgsmaal, som i allerhøjeste Grad maa være Genstand for Undersøgelse i det kommende Udvalg. Men sideløbende med disse Betragtninger maa ogsaa Spørgsmaalet om Byggevedtægterne underkastes en Overvejelse, thi det viser sig jo, at samtidig med at Indenrigsministeriet Gang paa Gang taler om den store Bolignød, der er til Stede, skærper det samme Ministerium Byggevedtægterne mere og mere for de forskellige Kommuner. Var det nu saaledes, at en saadan Skærpelse var nødvendig, for at der kunde blive opført anstændige og ordentlige Huse, var der ikke noget at sige til det. Det konservative Folkeparti ønsker mindst af alle, at slette Bygninger skulde komme til at staa som et Skændselsminde over denne farlige og vanskelige Periode. Men samtidig med, at disse Byggevedtægter stadig skærpes, foretages der snart den ene og snart den anden Dispensation fra dem. Vi maa forlange, at vi paa dette Tidspunkt faar Byggevedtægter, der er forsvarlige; men som ikke paa nogen Maade vanskeliggør Byggeriet. Jeg kan for at tage et bestemt Eksempel nævne en Ejendom, der vilde koste i Byggeomkostninger en 18 000—20 000 Kr. Det viste sig dér, at skulde man gennemføre dette Byggeri efter de nye Bestemmelser, vilde dette i Forhold til de gamle Vedtægter, dem, der havde været holdbare lige til 1922—23, komme til at genere den vedkommende Bygherre med ikke mindre end ca. 1 000 Kr. De vil forstaa, at den Maade at vanskeliggøre Byggeriet paa maa vi fra vor Side afgjort vende os imod.

Grundlaget for det Lovforslag, der nu foreligger, er jo Arbejdet i en Kommission, der blev nedsat af Indenrigsministeriet i Juli Maaned, og den, der læser dens Betænkning igennem, vil se, at dette store Arbejde er et godt, objektivt og oplysende Bidrag til hele Boligspørgsmaalet. Det Spørgsmaal, som Kommissionen skulde beskæftige sig med, var Spørgsmaalet om en Modvirken af ubillige Opsigelser og ubillige Lejeforhøjelser, og jeg er ganske enig med det ærede Medlem Hr. Kragh i, at om man havde ladet denne upartiske Kommission i Ro fortsætte sit Arbejde og faa Lov til at opbygge et Forslag paa det Grundlag, den derigennem havde fundet, saa havde vi derigennem faaet et langt grundigere gennemarbejdet Forslag end det, der nu midt under Kommissionens Arbejde fra en enkelt Kommunes Side forelægges som et fuldt udarbejdet Forslag. Saa kommer Ekspeditionschefen og antager straks dette Forslag.